

Το σπίτι της Αγίας Φιλοθέης που έγινε μουσείο

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το αρχοντόσπιτο των Μπενιζέλων, αρχαίο μνημείο σύμφωνα με το Νόμο 3028/2002 «Για την Προστασία των Αρχαιοτήτων και της Πολιτιστικής Κληρονομιάς», έχει διαμορφωθεί σε επισκέψιμο μνημείο, σε ένα μουσείο του εαυτού του, προκειμένου να αποδοθεί στο κοινό.

Ο νέος ιδιότυπος μουσειακός χώρος που δημιουργήθηκε στην καρδιά του ιστορικού κέντρου της Αθήνας καλεί τον κάτοικο της πόλης αλλά και τον περαστικό ταξιδιώτη να τον επισκεφτεί, αλλά πρωτίστως να δράσει στο χώρο και να βιώσει την ατμόσφαιρα του σπιτιού της οθωμανικής περιόδου, του πιο παλιού σπιτιού που σώζεται στην Αθήνα. Σειρά μουσειακών παρεμβάσεων: εποπτικό υλικό, βιντεοπροβολές, ηχητικές εφαρμογές και ψηφιακά διαδραστικά εκθέματα παρέχουν πληροφορίες γι' αυτό αλλά και για την ιστορική πραγματικότητα που το δημιούργησε, καθιστώντας το νοηματικά προσβάσιμο από όλους.

Πιθάρια Pithoi

Για την αποθήκευση σιτηρών, λαδιών και
αλκοόλ οι αρχαίοι της Μυκηνών χρησιμο-
ποίησαν τις Πιθάρια, μεγάλα αγγεία
κατασκευασμένα από λάσπη και φέροντα
το όνομα τους ως στα αρχαία του
Μυκηναϊκού.

Pithoi large storage jars were used for the
storage of grain, oil and wine. Constructed
from clay in the Mycenaean period, they were
of use for centuries and found a place in the
Bavarian museum as well.

Αυτά τα αγγεία χρησιμοποιούνταν για την αποθήκευση σιτηρών, λαδιών και αλκοόλ. Κατασκευάζονταν από λάσπη και φέρουν το όνομα τους ως στα αρχαία του Μυκηναϊκού. Τα Πιθάρια ήταν πολύ μεγάλα και χρησιμοποιούνταν για την αποθήκευση μεγάλων ποσοτήτων. Τα Πιθάρια ήταν πολύ μεγάλα και χρησιμοποιούνταν για την αποθήκευση μεγάλων ποσοτήτων. Τα Πιθάρια ήταν πολύ μεγάλα και χρησιμοποιούνταν για την αποθήκευση μεγάλων ποσοτήτων.

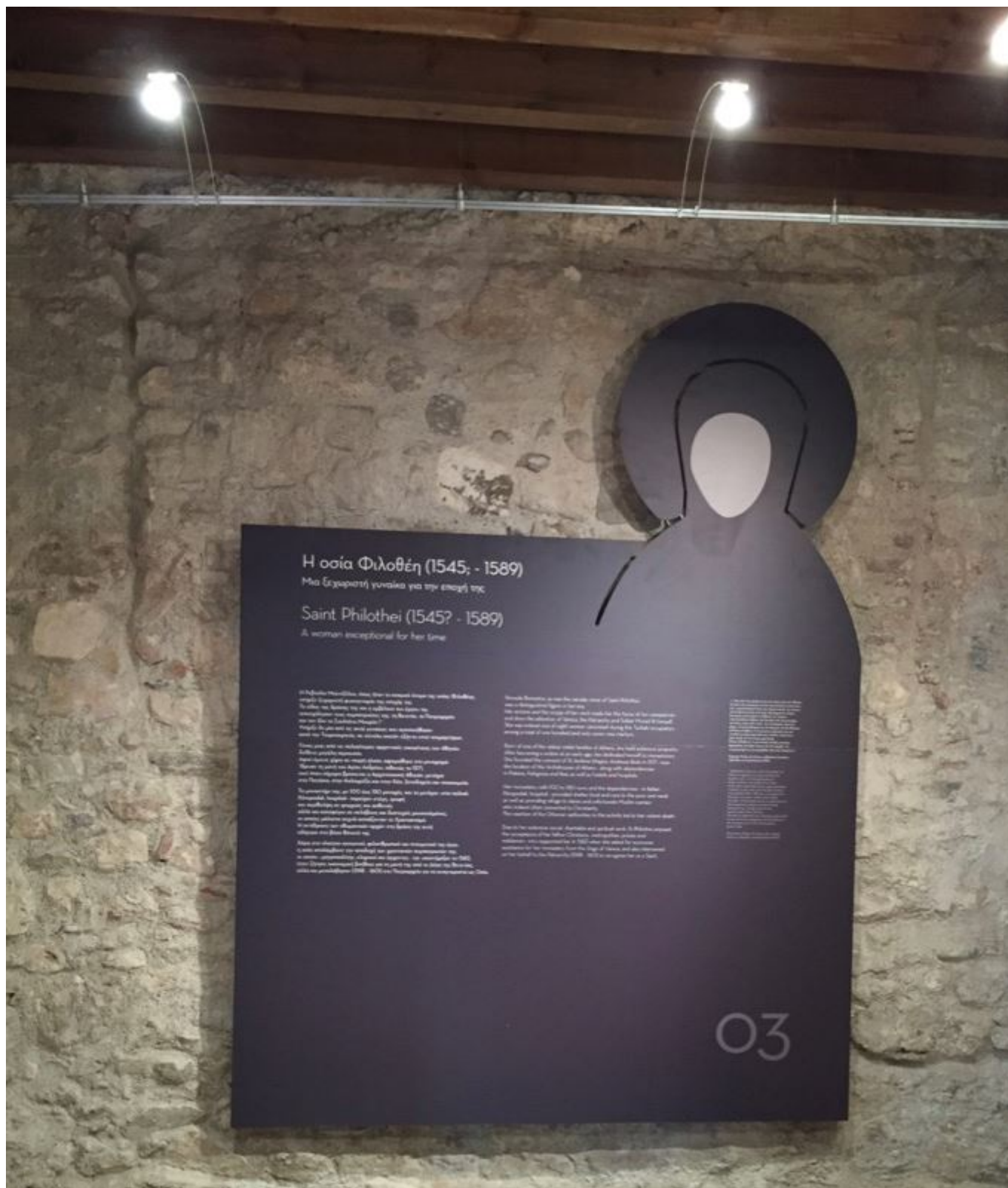

Η ερμηνεία του μνημείου, ωστόσο, δεν βασίζεται μόνο στη λεκτική και άλλη πληροφόρηση που παρέχει, αλλά και στη βιωματική εμπειρία του επισκέπτη που θα θελήσει να περάσει κάποιο χρόνο εκεί. Κεντρικό μήνυμα προς αυτόν:

Κινήσου ελεύθερα στο χώρο, ζήσε στο σπίτι μιας άλλης εποχής, παρατήρησε, μάθε, σκέψου.

Ο επισκέπτης δρώντας στο χώρο θα χρησιμοποιήσει για τις δικές του ανάγκες τα χαμηλά και ευέλικτα ως προς τη χρήση τους «έπιπλα», τα τόσο διαφορετικά από αυτά που έχει συνηθίσει, θα διαισθανθεί την «προστασία» που ο υψηλός μαντρότοιχος του προσφέρει ακόμα και σήμερα από την πολύβουη πόλη, θα έχει την εμπειρία ενός ιδιωτικού χώρου που επιτρέπει / επιβάλλει το αέναο πέρασμα από τον ανοιχτό, στον ημιυπαίθριο και στον εσωτερικό, κλειστό χώρο, μιας αρχιτεκτονικής ενότητας πολύ αλλιώς από τις κατοικίες που η σύγχρονη ζωή έχει διαμορφώσει, θα ακούσει λιγότερο ή περισσότερο ηχηρά τις ιστορίες που το ίδιο το μνημείο τού αφηγείται.

Η μελέτη, η οποία εγκρίθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού (ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΔΜΕΕΠ/ΤΜΔΜ/Φ12/214000/115480/9581/2357/11-11-13), και το έργο για την απόδοση μουσειακής χρήσης στο μνημείο έγιναν με τη φροντίδα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Το έργο «Ανάδειξη του αρχοντικού των Μπενιζέλων» εντάχθηκε στο Ε.Π. «Αττική 2007-2013» (ΕΥΤΟΠ/Α/ΑΤΤ77/388/29-1-14) και υλοποιήθηκε με συγχρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ. Τη μελέτη εκπόνησε το

αρχιτεκτονικό γραφείο Κίζη και το έργο πραγματοποίησε η εταιρεία TETRIX S.A.